

?El PP obvia dos informes fets per tècnics del Consell i fa cas a un d'extern que li dóna la raó per no paraitzar la Declaració d'Interès General del Parc aquàtic de Biniancolla: un cas clar, com a mínim, d'urbanisme a la carta

Ens preocupa que el PP empri la “desestacionalització” per donar llum verda a qualsevol projecte que es presenti, desvirtuant així el model territorial de Menorca

Una vegada més, ens assabentam per premsa sobre l'actuació que fa el Consell Insular de Menorca respecte al recurs de reposició que el PSM Més per Menorca va presentar contra la declaració d'interès general del Parc Aquàtic de Biniancolla. Si fa unes setmanes vam saber que dos informes interns del CIM avalaven que es paraitzàs l'obra, tal i com havíem demanat, avui hem sabut que la consellera d'ordenació del territori, finalment, ha aconseguit un tercer informe, extern, que avala la construcció del parc.

A partir d'aquí, volem fer les següents consideracions:

1- És inadmissible que el PP no tengui en compte dos informes de tècnics de la casa perquè, segurament, no diuen el que ells volen que diguin i que, a més, se n'hagi de pagar un d'extern que, curiosament, acaba dient tot el contrari dels altres dos.

2- Abans de concedir la declaració d'interès general, el PP ja va obviar dos informes tècnics del CIM contraris a la declaració perquè consideraven que no necessàriament aquesta instal·lació s'havia d'ubicar en sòl rústic.

3- A partir d'aquí, anam a parar a l'addicional 4 de la llei de turisme i, així, en base a la capacitat “desestacionalitzadora” del projecte, finalment, se li dóna llum verda. En aquest sentit, volem destacar el que ja vam expressar en el recurs presentat:

“D'entrada cal posar de manifest que aquest informe, que és la peça clau per a la declaració d'interès general impugnada, està signat pel director insular de Turisme, però no consta que estigui avalat per un informe d'un tècnic del departament de Turisme del CIM, l'únic informe

de la tècnica de Turisme, és de data 27 d'agost de 2013, i no parla de que es tracti d'un gran equipament que clarament contribueixi a la desestacionalització (DA 19 LT). Es tracta d'un informe de caire purament polític, sense el preceptiu recolzament tècnic, i sense fer esment a cap normativa de general aplicació, ni a la part reglada de la declaració d'interès general a la que fa referència l'article 34.10.e) de la Norma Territorial Transitòria. (...)

L'argument de la desestacionalització per a atorgar la declaració d'interès general que consta a l'informe no està prou ben fonamentat, ni és totalment cert. Al respecte, cal dir que cita el fet que perquè siguin emprades a l'hivern es necessitaria aigua calenta i un centre cobert, que no és el cas. És evident que les instal·lacions del parc aquàtic no estan preparades per obrir-se fora de temporada (el mateix informe diu que quan s'exigeix piscina climatitzada, molt rarament aquestes instal·lacions es fan).

Cita l'informe que el turisme familiar depèn de les vacances escolars, però no té en compte que al Regne Unit només tenen 5/6 setmanes a l'estiu, del 20 de juliol a l'1 de setembre, és a dir, 45 dies com a molt, és evident que això està molt enfora dels 180 dies que cita l'informe. Tampoc té en compte que en els darrers anys el govern britànic –principal mercat emissor de Menorca– ha estat molt dur amb les vacances durant l'horari escolar. Els pares i mares que vulguin anar de vacances durant l'horari escolar han de pagar una multa. És impossible estendre el turisme familiar més enllà de les vacances escolars, que a la resta d'Europa fins i tot són més reduïdes. La situació és molt similar als altres mercats emissors.

Segons l'informe a Menorca hi ha 2 parcs aquàtics, a Mallorca només 4 i a Eivissa només 1. Això indica clarament una saturació i demostra una proporció totalment desproporcionada i que la sostenibilitat econòmica del parc no està garantida. Com és que a Mallorca amb 10 vegades més turistes només en té 4, i a Menorca amb un 10% del turisme de Mallorca en pot tenir 3. Relacionat amb això l'informe parla de repercussions econòmiques òbvies, però no concreta quines. Quin és el mercat d'aquest parc aquàtic? Quan clients potencials té? Quins beneficis portarà a la zona? Quins costos comporta en relació a la pèrdua de paisatge i qualitat ambiental de la zona? Una cosa compensa l'altra. No es donen evidències empíriques de cap mena. De fet en l'informe hi ha fonaments suficients per pensar que la instal·lació no comportarà beneficis econòmics per a la zona on s'emplaça.”

Per tot això, el PSM Més per Menorca mostra la seva preocupació pel fet que el PP empi el concepte de “desestacionalització” per donar llum verda a qualsevol projecte que es presenti, desvirtuant, així, el model territorial de Menorca. Potser ha arribat l'hora que ho digui clarament i que no engani més als ciutadans: si un parc aquàtic desestacionalitza, qualsevol projecte que amb un informe polític de turisme acrediti que també ho fa, es podrà fer realitat.

Com afirma la portaveu Maite Salord, “és evident que el concepte “desestacionalització” no s'aguanta de cap manera en aquest cas. Ningú ve ni vindrà a Menorca per un parc aquàtic, i molt manco a l'hivern. A més, el fet que l'informe del director insular de turisme citi les vegades que la paraula “parc aquàtic” surt a “google” per destacar-ne la importància és penós i evidencia el seu poc rigor. Acadèmicament qualsevol estudiant que citi google d'aquesta manera quedaria suspès. Això demostra la poca seriositat de l'informe, que ha estat redactat pel titular d'un òrgan polític.”